

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
17. juni 2003

Sag T-385/00

Jean-Paul Seiller
mod
Den Europæiske Investeringsbank

»Den Europæiske Investeringsbank – personale – formaliteten – forståeligheden af stævningen – bekræftende retsakt – sagen anlagt for sent – forudgående forligsprocedure – pensionsrettigheder – luxembourgsk ret – transaktion – svig – forældelse«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 801

Angående: Påstand om betaling af 4 779 652 luxembourgiske francs med renter, som sagsøgeren påstår at have til gode i pension.

Udfald: Frifindelse. Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler EIB's omkostninger.

Sammendrag

1. Retspleje – stævningen – formkrav – kort fremstilling af søgsmålsgrundene [Domstolens statut, art. 21, stk. 1, og art. 53, stk. 1; Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c)]

2. Tjenestemænd – søgsmål – tvister mellem Den Europæiske Investeringsbank og dens ansatte – betingelser for, at sagen kan antages til realitetsbehandling – udløb af en forudgående forligsfrist – udelukkelse – fakultativ procedure (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91; Den Europæiske Investeringsbanks personaleregulativ, art. 41)

1. I medfør af artikel 21, stk. 1, i Domstolens statut, som finder anvendelse i sager for Retten i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, og artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement, skal en stævning angive søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Uafhængigt af, hvilket ordvalg der benyttes, skal denne angivelse være så klar og præcis, at sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar og Retten til at udøve sin domstolskontrol. Såfremt et søgsmål efter de nævnte bestemmelser skal kunne admitteres, er det af retssikkerhedshensyn og af hensyn til god retspleje nødvendigt, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, om end kortfattet, men dog konsekvent og forståeligt, fremgår af selve stævningen. Med henblik herpå kræver Rettens procesreglement ikke, at sagsøgeren udtrykkeligt angiver de traktatbestemmelser, i henhold til hvilke han er beføjet til at anlægge sag.

(jf. præmis 40 og 41)

Henvisning til: Domstolen, 16. december 1963, forenede sager 2/63-10/63, San Michele m.fl. mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 451, org.ref.: Rec. s. 661, 691 og 692; Retten, 28. april 1993, sag T-85/92, De Hoe mod Kommissionen, Sml. II, s. 523, præmis 20; Retten, 15. juni 1999, sag T-277/97, Ismeri Europa mod Revisionsretten,

Sml. II, s. 1825, præmis 29; Retten, 26. februar 2003, sag T-164/01, Lucaccioni mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 63.

2. Modsat tjenestemandsvedtægten indeholder Den Europæiske Investeringsbanks personaleregulativ ingen bestemmelse, hvorefter der skal iværksættes en forligsprocedure inden anlæggelse af søgsmål. Artikel 41 i bankens personaleregulativ vedrører en forligsprocedure og fastsætter, at en sådan procedure forløber uafhængigt af søgsmål anlagt ved Fællesskabets retsinstanser. Spørgsmålet, om et søgsmål kan fremmes til realitetsbehandling, er derfor ikke betinget af udløb af en forudgående forligsfase.

(jf. præmis 50, 51 og 73)

Henvisning til: Retten, 23. februar 2001, forenede sager T-7/98, T-208/98 og T-109/99, De Nicola mod EIB, Sml. Pers. I-A, s. 49, og II, s. 185, præmis 96.